

de
RAADSHEER

24^e jaargang nummer 1, maart 2002

een uitgave van de vereniging Raadsherenbuurt

THEMA: VERBOUWEN

Vereniging Raadsherenbuurt Leiden

Bestuur buurtvereniging

- Rob van Berge Henegouwen, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 45, tel. 572 61 00
- Karen Verbeek, *secretaris*, Van Oldenbarneveltstraat 46, tel. 515 50 95
- Jan Kroes, *penningmeester*, Fagelstraat 43, tel. 515 74 78
- Mirjam Jochemsen, *bestuurslid*, Fagelstraat 51, tel. 515 25 92
- Paul Kuijt, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 51, tel. 514 41 97
- Huib Kruijt, *bestuurslid*, Fagelstraat 21, tel. 515 77 50
- Nico van Hemert, *bestuurslid*, Rijsburgerweg 149, tel. 5120584

Redactie buurtkrant & website www.raadsherenbuurt.nl

- Emily Groenewegen-Gülcher, Rijsburgerweg 151, tel. 517 47 05,
e-mailadres: emilygroenewegen@planet.nl
- Janny van Nieuwkoop, Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 517 21 76
- Els Roelofs, *redactie-adres*, Fagelstraat 28, tel. 517 65 45,
e-mailadres: eroelofs@zonnet.nl
- Maarten Tacoma, *website*, Fagelstraat 40, tel. 517 61 92
- Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, tel. 517 02 64

Werkgroep Leidse Hout Theater

- Yvonne Verdonk, *voorzitter*, Warmonderweg 23, tel. 517 72 64
- Sytske Feenstra, *publiciteit*, Fagelstraat 43, tel. 515 74 78
- George van Eijk, Johan de Wittstraat 30, tel. 515 74 20
- Nynke Tesselaar, Van Oldenbarneveltstraat 29, tel. 515 47 20
- Michiel Tromm, Roodborststraat 29, tel. 515 29 89

Contactpersonen in de buurt

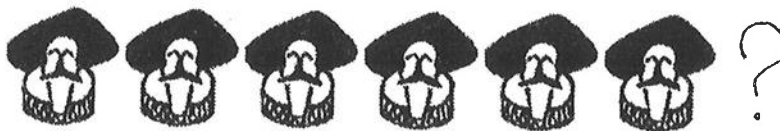
- Familieberichten a.u.b. doorgeven aan: Karen Verbeek, Van Oldenbarneveltstr 46, tel. 515 50 95
- Gevonden voorwerpen: Rita DeCoursey, Fagelstraat 39, tel. 515 58 86
- Diefstal, inbraak, ouderenhulp: Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 515 47 69
- Ver. Vrienden van de Leidse Hout, buurtarchivaris, melding wateroverlast:
Rob Mante, Johan de Wittstraat 3, tel. 515 47 70.

Website: www.raadsherenbuurt.nl

Van de redactie

Het onderwerp voor dit voorjaarsnummer is *bouwen of verbouwen*. Van meerdere buurtgenoten ontvingen we mooie verbouwingsverhalen. Ook de hergebruik-kant wordt belicht. Buurtgenoten komen en gaan, wat vaak ook met verbouwingen gepaard gaat. Ook vertellen we iets over en laten we iets zien van de bouwwerkzaamheden in de Vogelwijk en het Diaconessenhuis. Even een terugblik op het Sinterklaasfeest vorig jaar. En tot slot op de achterzijde van deze Raadsheer een oproep om een Italiaans eetfestijn te helpen opbouwen.

Van het bestuur

Karen Verbeek

Op maandag 8 april om 20.30 uur is de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering in het Theehuis in de Leidse Hout.

Twee bestuursleden treden af: Mirjam Jochensen en Karen Verbeek (secretaris). Er is reeds één nieuw bestuurslid gevonden: Hedy Bottema. Zij is in 2001 in de Van Ledenberchstraat komen wonen.

Aangezien zij momenteel het enige vrouwelijke bestuurslid is, worden vrouwelijke buurtbewoners uitdrukkelijk verzocht te reageren op de vacature die nu nog in het bestuur bestaat.

De vijf mannelijke bestuursleden stellen zich allen herkiesbaar.

Op dinsdag 30 april is er de jaarlijkse koninginnedagborrel op het Rozenpleintje. Uitnodiging volgt t.z.t.

In januari heeft de gemeente een bouwvergunning voor de plaatsing van een 35 meter hoge zendmast in de Leidse Hout (tussen Woutertje Pieterse en Leidse Hout school) afgegeven. Het bestuur heeft hiertegen een bezwaarbrief geschreven. Enerzijds wordt het als ontsierend ervaren, anderzijds lijken er genoeg hoge gebouwen in de directe omgeving aanwezig, waarop een zendmast kan worden geplaatst. Ook de besturen van 2 belendende wijkverenigingen hebben bezwaar aangetekend.

Commissie LAG

Ruim twee jaar geleden werd de commissie LAG-garage ingesteld vanwege de ontwikkelingen op dit terrein dat ligt tussen de Johan de Wittstraat, Van Oldenbarneveltstraat, Warmonderweg en Hogerbeetsstraat. Deze commissie bestaat uit Ad Littel, Henny van Egmond. Via de website www.raadsherenbuurt.nl kunt u zich op de hoogte stellen van de ontwikkelingen tot dusverre. Ook voorbeelden van bezwaarschriften zijn op te vragen. In het najaar van 2001 is er een bouwaanvraag ingediend door de eigenaar van de voormalige LAG-garage om een ondergronds

garagebedrijf met daarbovenop 6 halfverzonken bovenwoningen te bouwen. De gemeente heeft 2 februari bekend gemaakt deze bouwaanvraag te hebben goedgekeurd.

Meerdere omwonende buurtbewoners hadden een zienswijze aan de gemeente kenbaar gemaakt. Alle bezwaarpunten zijn door de gemeente vooralsnog afgewezen.

Het bouwplan voldoet volgens de gemeente aan het huidige bestemmingsplan.

Een bewaarschrift kan door eenieder worden ingediend tot 6 weken na goedkeuring van het bouwplan.

Estafette-column

Paleis 't Loo.

(over verbouwen gesproken)

**Yolanda Kenter.
Johan de Wittstraat 41.**

Wij hadden onze kinderen beloofd dat ze een huisdier mochten uitkiezen zodra we naar een huis met een tuin zouden verhuizen.

In april 1991 verhuisden we van Amsterdam naar Leiden, naar de Johan de Wittstraat, naar een huis met een tuin. En wat je beloofd hebt moet je doen. Ze kozen voor een poes en 2 konijnen. Plaatjes waren het, de twee konijntjes, ze pasten net in je hand. Knabbel en Babel doopten we ze. Het waren Franse dwerghangoren. Een mannetje en een vrouwtje, een rammetje en een moertje in vaktaal. Omdat we het zo zielig vonden dat ze in zo'n klein hokje binnen zaten kwam er een mooi buitenhok. Maar ja de konijntjes groeiden en groeiden, en mijn man en ik begonnen al een beetje te twifelen over de term "dwerf" hangoor. Maar geen probleem. Opa in Amsterdam had nog wel wat hout in zijn schuurtje staan, en zou wel eens een mooi groot hok voor onze konijnen timmeren. Opa is timmerman, dus dat zat wel goed.

Het handboek "Hoe verzorg ik mijn konijn" en met name het hoofdstuk "Hoe bouw ik een konijnenhok", werd geraadpleegd, en zo ging opa aan de slag.

En omdat het zomer was, kon opa lekker zijn gang gaan in de tuin, zodat oma geen last had van de rommel.

"Zo, jij hebt het maar druk", riep de buurman (een rasechte Amsterdammer) van opa, die een blik over de schutting wierp. "Wat moet het eigenlijk worden buurman?"

"Ik maak een hok voor de konijnen van mijn kleindochters in Leiden", antwoordde opa.

"Zo...", sprak buurman in plat Amsterdams. "Nou...., die zullen wel opkijken, die konijnen. Godsamme.... 't lijkt Paleis 't Loo wel!"

En dat leek het zeker. Het hok was gigantisch. Het paste nog net in de achterbak van onze auto. Opa had het zo gemaakt dat de kinderen, als ze er voor stonden, er zonder te bukken in konden kijken.

En om de zaak te vervolmaken had mijn man een soort loopplank gemaakt, zodat de konijnen gemakkelijk in en uit het hok de tuin in konden lopen. We hadden daarvoor een heel stuk tuin rond het konijnenhok met gaas afgezet.

Dat was geen succes, vooral niet voor de buurvrouw; Knabbel en Babel konden verdraaid goed graven, en waren in een mum van tijd onder het gaas door in de tuin van onze burens terecht gekomen en waren daar aan de pas geplante plantjes van buurvrouw gaan knabbelen.

Nog maar eens het handboek "Hoe verzorg ik mijn konijn", er op nage-

slagen. Je moest dat gaas zeker 50 cm onder de grond door laten lopen. Wij dus weer aan de slag. Vonden we het eigenlijk nog wel leuk, die konijnen? Op een dag bleek dat we geen rammetje en een moertje hadden (godzijdank, denk ik achteraf) maar twee rammetjes. En die verdragen mekaar niet; het werd een bloedbad daar in Paleis 't Loo.

Althans daar kwamen we achter toen we met een behoorlijk toegetakelde Knabbel bij de dierenarts zaten.

"Ze moeten allebei gecastreerd worden", zei de dierenarts. Knabbel kon hij gelijk houden, en Babbel konden we de volgende morgen langsbrengen.

Ik ging dus de volgende ochtend voor schooltijd even met mijn dochter van 4 Babbel naar de dokter brengen. Dan kon zij achterop de fiets de mand met Babbel erin vasthouden. Al met al duurde het allemaal best lang, en school was dus al begonnen toen ik mijn dochter naar haar klas bracht.

"We moesten even met een van onze konijnen naar de dokter", legde ik uit aan haar juf. "Ja juf, z'n ballen moesten eraf!" voegde mijn dochter daar nog aan toe.

Tjonge jonge, het wil wat hoor een paar konijnen. Weet je hoe duur dat is zo'n castratie? Echt lang pret hebben we ook niet gehad van Knabbel en Babbel.

Mijn man had op een goed moment het gras in de tuin gemaaid, en dat in het omheinde stuk tuin van Paleis't Loo gekieperd.

Een paar dagen later Knabbel dood, en Babbel bijna. Bleek dat ze, zo zei de dierenarts een nogal gevoelige darmflora hebben, konijnen.

Gemaaid nat gras daar krijgen ze diarree van. Ook Babbel zou het waarschijnlijk niet redden, en dat klopte. We hebben ze allebei begraven in de Leidse Hout.

En Paleis 't Loo? Dat staat in Amsterdam, bij mijn zwager en schoonzuster.

Die hebben voor hun kinderen ook twee konijntjes gekocht.

Franse dwerghangoren, geloven ze.

De pen geef ik door aan Dorothée Albers, mijn kersverse buurvrouw op Johan de Wittstraat 45.

De geboorte van de Raadsherenbuurt.

Ton Staphorst

Zo rond het eind van de eervorige eeuw had de gemeente Leiden het plan opgevat haar grondgebied in westelijke richting uit te breiden. In 1896 was de gemeentegrens opgeschoven van de

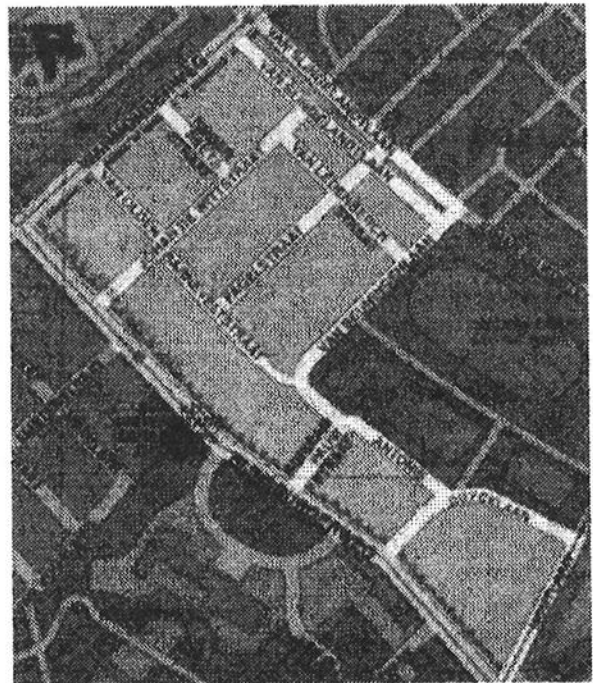
spoorlijn Den Haag-Haarlem tot ongeveer de Wassenaarseweg, waar de Posthof is gelegen. Al gauw was duidelijk dat de uitbreiding niet toereikend was. Een verdere uitbreiding

westwaarts werd voorbereid en leidde in 1920 tot de huidige uitbreiding tot de Warmonderweg.

In die tijd, een kleine 80 jaar geleden, stonden er een beperkt aantal villa's en herenhuizen opgetrokken aan de Rijnsburgerweg en de Warmonderweg. De Raadsherenbuurt moest nog geboren worden. Wel had de gemeente Leiden de geboorte gepland. Op de plek waar boerderijen en weilanden het landschap sierden, moest een villawijk verrijzen, passend bij de bouwstijl van haar buurgemeente Oegstgeest. De plannen werden snel gewijzigd. In plaats van villa's zouden er ruime herenhuizen worden gebouwd. Was dat omdat de projectontwikkelaar (de nv LEMVOG; de Leidsche Exploitatie Maatschappij van Onroerende Goederen) kans zag om meer omzet te maken? Of waren de eerste tekenen van de naderende crisistijd reeds zichtbaar en voorzag men leegstand of stagnerende verkoop?

In elk geval wijzigde het type huizen herhaaldelijk. De grote huizen aan het begin van de Johan de Wittstraat (nrs 1 en 2) moesten in kleiner formaat worden opgetrokken (even nummers 4-26, oneven nummers 5-11). Dit gebeurde rond 1924. Ook het enige landhuis in deze straat, nummer 3, dateert uit die tijd en was niet voor duplicering vatbaar. De overige huizen aan de even en oneven zijde van de Johan de Wittstraat werden gebouwd vanaf 1926, weer een maatje kleiner. Dit type huizen is gelijk aan de huizen in de Fagelstraat aan de even zijde. De oneven zijde van die straat bestaat uit huizen die weer iets kleiner zijn, maar nog altijd van royale omvang. Deze huizen zijn rond 1932 opgetrokken. Het dubbele pand Van Oldenbarneveltstraat 33/Johan de Wittstraat 13 lijkt enigszins op het pand Johan de Wittstraat 3. Ook dit was een

eenmalig uitvoering. Rond 1930 zijn de huizen aan de Van Oldenbarneveltstraat, de Van Ledenberchstraat en de Hogerbeetsstraat gebouwd, aansluitend bij de aanpalende huizen. Eind van de jaren '20, begin jaren '30 werden de huizen aan de Van Slingelandtlaan gebouwd. Echter, de nummers 6 en 7 dateren uit 1958.

Rond 1978 zijn de nieuwbouwhuizen aan de Van Ledenberchstraat, de Van Beuningenlaan en de Van Oldenbarneveltstraat opgetrokken. De witte huizen in laatstgenoemde straat zijn van halverwege de tachtiger jaren. Als bijzonderheid wil ik u wijzen op de 2 huizen aan de Fagelstraat, de nummers 22 en 22a. Deze huizen zijn in 1939 gebouwd en hebben het gat gedicht, dat toegang gaf tot een binnenterrein waar een tweede LAG (Leidsche Autoboxen Garage) was gepland. Deze garage is er nooit gekomen. Het binnenterrein heeft gediend als weide voor paarden. In de Raadsherenbuurt staan, zoals uit het vorenstaande blijkt, veel verschillende soorten huizen. En de oplettende kijker kan zien dat huizen die

zo op het eerste gezicht gelijk zijn toch in details verschillen. Let eens op de breedte van de muur tussen het raam van het kabinet en de openslaande balcondeuren of op de hoogte van de voordeuren. Ook in de gebruikte steensoort is verschil te onderkennen. Dit alles betreft verschillen die in de oorspronkelijke bouw zijn aangebracht. In de loop der tijd hebben de bewoners veelsoortige wijzigingen aangebracht in balcon, erkers, tuinheden, voordeuren, brievenbussen etc.

Als ik het over de achterkant van de huizen heb kan ik nog wel de nodige bladzijden vullen. Zie bijvoorbeeld de

uitbouwen, schuifpuien, dakkapellen, veluxramen, badkamerramen, schuren, terrassen. Als je bij een buurtgenoot binnengaat is het steeds een verrassing wat je aantreft.

Nu we het toch over huizen hebben: ook in de prijzen van de huizen zijn er verschillen. Vóór 1930 kocht je in de Johan de Wittstraat een huis voor f 10.000,-, vermeerderd met f 36,50 voor de grond. Een paar jaar later was de prijs gedaald tot krap f 9.000,-, dit door de dalende vraag als gevolg van de economische crisis. Dat waren nog eens tijden!

Het vergunningenstelsel.

Ton Staphorst

U heeft vast wel eens gekeken in de Leidse advertentieblaadjes. In de rubriek gemeenteberichten kun je lezen wie waarvoor een vergunning heeft aangevraagd en wie een vergunning heeft gekregen. Ook is aangegeven hoe je tegen de voornemens bezwaar kan maken.

Dat het niet altijd even soepel verloopt om een vergunning te krijgen, zal menigeen wel eens hebben ervaren. Wie heeft er immers niet een schuur vervangen, een dakkapel geplaatst, een fietsenberging in de voortuin opgetrokken? Het is lastig, en als je niet zo handig bent in het tekenen van de bestaande en de gewenste nieuwe situatie, ben je al gauw aangewezen op

een professionele of semi-professionele tekenaar.

Zelf heb ik wel eens (vanwege gebrek aan tekenkundige ervaring) op overtrekpapier een dakkapel overgetekend (zowel de tekening als het overtrekpapier werd mij welwillend door een gemeente-ambtenaar verstrekt). Toen ik voor een x-aantal kopieën de sigarenzaak in de Kempenaerstraat binnenstapte, zei de eigenaar dat hij voor velen in zijn omgeving tekeningen had geproduceerd. Mijn tekeningen oogden professioneel en zouden wel leiden tot een vergunning. Hij had gelijk.

Op het ogenblik is het moeilijk om iets te schrijven over het vergunningenstelsel. De liberalisering

van dit stelsel is namelijk in aantocht en het is niet goed mogelijk om op dit moment een overzicht te geven van de nieuwe situatie. Toch heb ik voor u enige informatie.

Er is een nieuwe wet Ruimtelijke Ordening voor advies voorgelegd aan de Raad van State. De nieuwe wet vereenvoudigt o.a. de van toepassing zijnde procedures, maakt een scherper onderscheid in de verantwoordelijkheid van de verschillende overheden en bevordert een goede ruimtelijke kwaliteit en toereikende bevoegdheden voor handhaving.

Op 1 juli a.s. treedt een nieuw Bouwbesluit in werking. Dit besluit is gepubliceerd in Staatsblad 410 van 18 september 2001. Nieuw is dat beoordelingsaspecten niet meer zijn gebonden aan het type bouwwerk. Je kunt nu per beoordelingsaspect de eisen voor alle gebruiksfuncties in een gebouw bij elkaar vinden. Bovendien wordt de mogelijkheid om zonder bouwvergunning te bouwen uitgebreid. Aan de achterzijde van woningen is meer mogelijk dan aan de voorkant. In

principe zijn dakkapellen, carports, aanbouwen, serres, overkappingen e.d. zonder vergunning te bouwen. Het ministerie van VROM meldt in het voorlichtingsmateriaal dat je natuurlijk niet zomaar lukraak alles mag aan- en uitbouwen. Er gelden maximale afmetingen. Bovendien mag een bouwwerk niet meer dan de helft van het erf beslaan en er moet een afstand van 1,5 meter tot de erfscheiding met de burens in acht worden genomen. En wat niet onvermeld mag blijven: het toestemmingsvereiste van de burens, blijft voor bepaalde bouwwerken noodzakelijk. En uiteraard gelden ook de veiligheidseisen. In gevallen van ernstige strijd met de welstand kan de gemeente het vergunningvrije bouwsel laten afbreken.

De informatie is nogal theoretisch. Zoals wel vaker het geval is: de praktijk zal leren hoe het echt wordt.

Wie meer wil weten kan surfen naar www.vrom.nl om daar de gewenste informatie op te vragen.

Sanitaire perikelen

Ton Staphorst

Wie bouwt of verbouwt kan wel eens voor verrassingen komen te staan. Enkele voorvallen wil ik u niet onthouden.

Ruim 10 jaar geleden was het nog mogelijk subsidie van de gemeente te ontvangen voor renovatie aan de woning. Wij hebben gebruik gemaakt van deze regeling om de riolering te

vervangen en de loden waterleiding te vervangen door een koperen leiding. Het zoeken van een aannemer lukte snel. We kwamen uit op een firma, die met enige regelmaat met haar gele bedrijfswagens in de buurt verschijnt. De riolering zou kunnen worden vervangen, of er zou een nieuwe pijp kunnen worden geïnstalleerd. Het eerste zou erg veel werk en stof tot gevolg

hebben: er zou een sleuf in de granito vloer van de gang moeten worden gegraven. Dat was dus niks. In overleg met de aannemer beslisten we tot de aanleg van een nieuwe pijp. Niettemin moest er in de voortuin nog wel wat worden gegraven.

Op een warme zomerdag startte de aannemer. Het begin verliep vlot. De waterleiding was afgesloten. In de voortuin was een forse kuil gegraven. Opeens kwam een van de werklieden met een verbaasd gezicht op me af. Wat bleek: in de pas gegraven kuil prijken enkele drollen en wat wc-papier in een plas water. Van ons kon dat niet komen, de waterleiding was immers afgesloten. De enige conclusie was dat dit afval van onze burens afkomstig was. Navraag leerde dat de buurvrouw net van het toilet gebruik had gemaakt. Dus de burens hadden geen eigen aansluiting op het riool. Omdat dat niet meer van deze

tijd is, moesten de burens een eigen aansluiting krijgen. Het kostte nogal wat tijd om dat te realiseren. In die tijd was het buurhuis gehuurd, de eigenaar woonde ergens in het Midden-Oosten en had een zaakwaarnemer ergens in Den Haag. Om een lang verhaal kort te maken: de aannemer wist met moeite de zaakwaarnemer te overtuigen van de noodzaak dat het buurhuis een eigen aansluiting op de riolering zou krijgen. En zo geschiedde.

Na dit voorval sprak ik de vorige eigenaar van ons huis. Hij kent de geschiedenis van het huis, omdat zijn ouders de eerste bewoners waren. Uit zuinigheidsoverwegingen had een aantal huizen slechts een aansluiting op de riolering. Ook watermeters en in een enkel geval ook meters voor elektra werden gedeeld.

Enfin, de aan- en afvoer van water voldoet nog steeds naar tevredenheid.

Nog even door op hetzelfde onderwerp:

DE BEERPUT

Rob Poelmann

Vroeger, maar niet eens zo heel lang geleden, hadden we in de achtertuin een bezinkput, waar de vaste bestandsdelen uit ons riool in werden opgevangen.

Volgens onze burens die al langer aan de Rijnsburgerweg woonden, deelden wij de bezinkput. Aangezien zij altijd eerder de riekende gevolgen van een volle put merkten, kregen we van hen regelmatig de aanwijzing de put te laten leegslobberen. Dan werd de Gemeentelijke Dienst gebeld met het verzoek een slang van tenminste 35

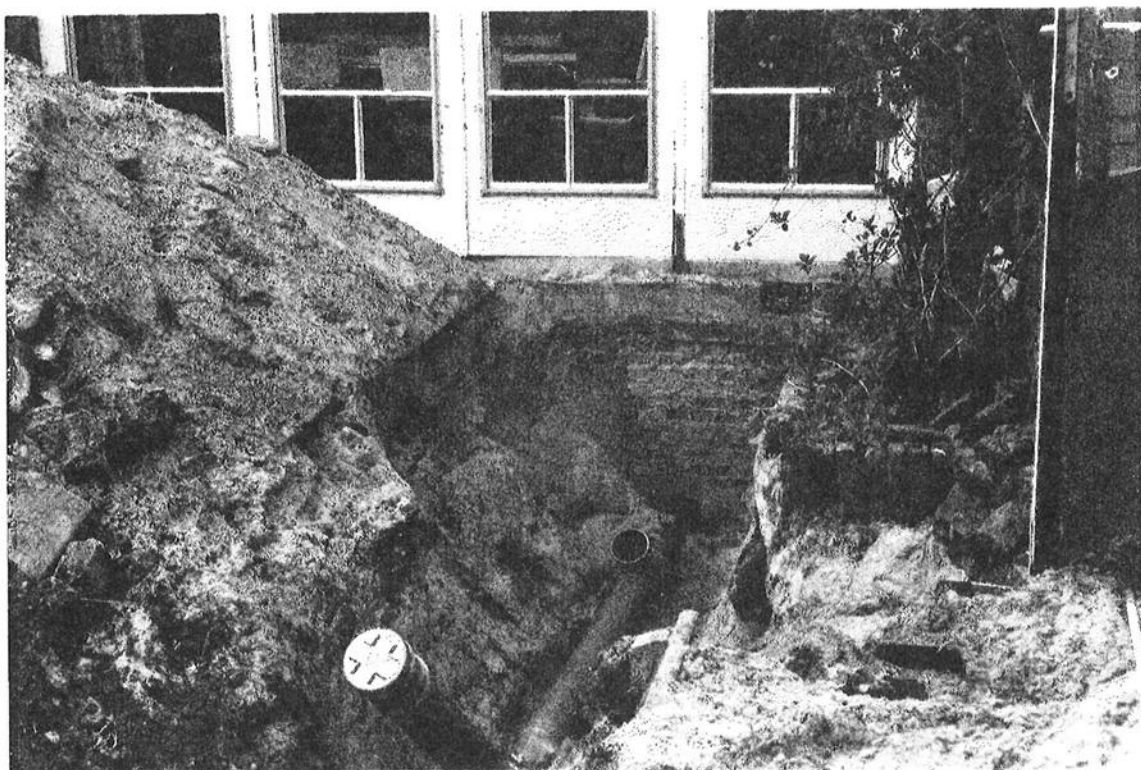
meter mee tenemen, de afstand tussen slobberauto, parkeerplaats en put. De kosten werden altijd gedeeld.

Toen werd de Rijnsburgerweg gerenoveerd, ergens in 1988 en bestond de mogelijkheid de huiselijke riolering te moderniseren met subsidie. Inmiddels hadden zich nieuwe burens naast ons genesteld en wij hadden hen verteld van de gedeelde put. De slobberkosten werden op dezelfde wijze gedeeld. Het moderniseren zou een gezamenlijke klus moeten worden.

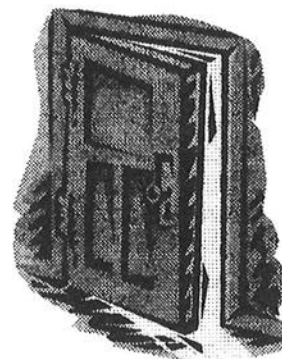
Hoe leg je een nieuw riool aan, beginnend in het achterhuis, stromend naar de achtertuin, vervolgens weer onder het huis door naar de voortuin en de gemeenschappelijke Rijsburgerweg? In de wijde omgeving was er één aannemer die met zwaar materieel in staat was een nieuwe pijp onder het huis door te persen. Hij maakte gebruik van pijpsegmenten van 4 meter lang die hij diep onder langs de fundering trilde en vervolgens verlengde met een volgend segment van 4 meter. Dit betekent natuurlijk een overhoopse achtertuin en dito voortuin.

Na een dag of twee hard doorwerken was ons riool vernieuwd en kon onze achter- en voortuin opnieuw worden ingericht, maar dat is een ander verhaal. Het betonnen deksel van de beerput vormt nog steeds een detonerend maar belangrijk onderdeel van ons terras. Ook het riool van de burens moest vervangen worden, want de gemeenschappelijke bezinkput was inmiddels afgekoppeld en volgestort met zand. Dezelfde aannemer probeerde met dezelfde methode de stalen buis onder het huis door te persen om daarna de rioolbuis erdoor te kunnen schuiven.

Verder dan het derde segment kwam hij echter niet. Het hele rijtje huizen begon geweldig te trillen, want hij perstte vermoedelijk tegen de fundering aan. Ook een volgende gerichte poging leverde hetzelfde gedreun op. Vervolgens werd al gravend in de voortuin gezocht naar de rand van de fundering. Onze huizen zijn op een oude duinenrij gebouwd en niet onderheid, dus dit gegraaf leek het antwoord te kunnen geven waarom de pijp niet onder de fundering door kon. Het antwoord bleek heel verrassend. Gravend in de voortuin kwam een fraaie rioolbuis tevoorschijn die keurig aansloot op het hoofdriool. Ter controle: in de achtertuin bleek geen rioolaansluiting te vinden. Voorzichtig werd geconcludeerd dat onze burens al die tijd een eigen aansluiting op het hoofdriool hadden en nooit de zogenaamd gemeenschappelijke beerput hadden meegevuld. Het bewijs werd geleverd door een gat te zagen in de buis die in de voortuin was opgespoord. Toen de (witte) melk die als proef via het toilet werd weggespoeld langsvloeide, was het inderdaad duidelijk. We zijn jarenlang goede burens gebleven....

Het tweede leven van een deur

Rob Grootenhuis

Op een avond in de zomer van het vorig jaar werd ik opgebeld door een wakkere buurtgenoot die zei: "Jij bent toch contactpersoon voor verbouwingen en zo?" Ze had wel eens gehoord over een opslagplaats voor authentieke onderdelen van de huizen in onze buurt en zei dat er verderop in de Fagelstraat een originele deur in een Vlikobak lag. Of ik daar geen raad mee wist. Ik kon haar meteen vertellen dat die opslagruimte wel een wens van velen was maar dat niemand er zo veel voor over had dat er een garage gehuurd kon worden.

Ik moest haar dus teleurstellen: Geen opvang voor een oude deur!

Later op de avond kon ik de verleiding niet weerstaan om toch eens even te gaan kijken en inderdaad: het was een originele kastdeur met de bekende paarse ruitjes nog allemaal heel. Van dat paarse glas kom ik nog regelmatig scherven tegen in mijn tuin! Zonde om zo'n deur weg te gooien maar zelf kon ik er ook niets mee. Duidelijk een probleemgeval.

Maar de tijd drong want de volgende dag zouden we met vakantie naar Denemarken gaan. Kort en goed: vlak voor we weg zouden rijden zei ik tegen Mette: ik moet nog even wat ophalen. En ik haastte me om de deur op te halen en, onder protest van mijn echtgenote, in de schuur te parkeren. Zolang gered!

Na de vakantie werd ik regelmatig gemaand, wanneer die deur nou eens zou verdwijnen en als ik geen bestemming wist, dan moest hij maar bij de kraak. Ik heb nog briefjes gemaakt en bij verschillende buurtgenoten in de bus gedaan maar: geen reactie.

Toevallig was het huis van Mevr. van Dijke op no. 15 net verkocht en daar waren jonge mensen druk bezig om het huis op te knappen. Dus ik vroeg zo eens langs mijn neus weg of ze toevallig niet een kastdeur konden gebruiken. Nou, dat niet maar ze wilden wel de vestibule weer opbouwen die t.b.v. de traplift was verwijderd. En ze vonden het ook wel leuk om daar een originele deur in te zetten. Zo verhuisde de deur uit onze schuur naar de overkant van de straat waar ze nu bijna zo ver zijn dat hij kan worden ingebouwd.

De moraal van het verhaal:

Wat is het toch zonde dat er nog regelmatig authentieke onderdelen van de huizen in onze buurt (en dat kunnen ook deurknoppen, raamuitzetters e.d. zijn) op de afvalhoop verdwijnen. Als er iemand een idee heeft over een goedkope bergruimte dan zou dat zeer welkom zijn.

Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 515 47 69

VERBOUWEN MET AANDACHT VOOR MILIEU EN STIJL

Yvonne Slijkhuis en Jac Peeters

Laat één ding vooral duidelijk zijn: wij houden niet van klussen! Graag laten wij het hanteren van cirkelzaag, klopboor, schuurmachine en schilderskwast aan de vakman over die dat beter en sneller kan dan wij en die dat bovendien op werkdagen doet. Daardoor kunnen wij in het weekeinde van onze rust genieten. Ook wel zo rustig voor de burenl! Er blijven in ons bewerkelijke twintigerjarenhuis nog voldoende klusjes over die we zelf moeten doen. Maar daar weet u als buurtgenoot alles van.

Het is dus duidelijk: als er iets te verbouwen valt dan komt er een aannemer die ons de gewenste materialen en arbeidskracht levert. Maar helaas is dat ook weer niet zo eenvoudig. Want wij huldigen nog twee uitgangspunten: zo mogelijk maken we gebruik van milieuvriendelijke materialen en energiebesparende voorzieningen en ons huis moet zoveel mogelijk in stijl gelaten of teruggebracht worden. En dan doemen er al weer vele problemen op.

Negen jaar geleden, toen we hier kwamen wonen en onze eerste renovatie lieten uitvoeren, waren er nog nauwelijks timmerlieden, loodgieters, installateurs en schilders te vinden die duurzame en milieuverantwoorde materialen wilden of konden toepassen. En als ze daartoe al bereid waren dan kwamen zijzelf of de gewenste materialen vaak van ver buiten de randstad. Zo hebben we destijds drie weken moeten wachten op een

vurenhouten trapleuning die helemaal uit Zwolle moest komen. De houtbedrijven in de omgeving konden slechts "rondhout" in meranti (tropisch hardhout) leveren. Uiteindelijk waren we - inclusief de transportkosten - bovendien nog drie keer zo duur uit! Ook moesten we, voor milieuvriendelijke spouwmuurvulling (Isofloc, met papier als grondstof), maanden tevoren een afspraak maken met een isolatiebedrijf uit de buurt van Tilburg!

Maar enkele uit onze voorgevel verwijderde glas-in-loodramen bleken perfect door een Leids bedrijf gerestaureerd te kunnen worden. Twee jaar geleden hebben we ingetekend op het destijds door Greenpeace gestarte zonnecollectorenproject. Inmiddels verleent Nuon een nog grotere subsidie op de aanschaf van zonnepanelen. Een bijkomend voordeel van zo'n installatie is dat er meestal geen breekwerk hoeft plaats te vinden.

We staan nu voor onze tweede grote renovatie (bij het ter perse gaan van dit blad staan de bekende busjes en containers weer voor ons huis) en we hebben ons weer terdege verdiept in de te behalen milieuwinst en in het interieur van een halve eeuw geleden. Eindelijk is het dan zover dat de loden waterleiding het loodje moet leggen. Hier kwam een product uit de jaren twintig te zeer in conflict met nieuwe inzichten op het terrein van de volksgezondheid. En, als kroon op het werk, gaat in de komende

zomer de lijnolieverfschilder uit het midden des lands aan de slag. Verf op basis van lijnzaadolie schijnt minder belastend te zijn voor het milieu dan de

gangbare verfsoorten en bovendien heel geschikt om op bejaard hout te worden gesmeerd.

TIP

Folders met informatie over milieuvriendelijke materialen bij allerlei klussen zijn verkrijgbaar bij de doe-het-zelfzaken, de gemeente, en, dichterbij, ook in het folderrek bij de ingang van het Koetshuis in de Leidse Hout. Er zijn milieukluswijzers over keuken en sanitair; schilderwerk; woninginrichting; tuin; schuur en berging; woningisolatie; dakkapel en opbouw; enz.

Als u over het isoleren van uw woning denkt dan zijn er diverse maatregelen waarvoor u subsidie kunt krijgen. De gemeente en het energiebedrijf weten er meer van. (NB menige isolatiemaatregel betaalt zichzelf terug. Sommige hebben een beter financieel rendement dan sparen of beleggen.)

Ons paleissie

Saskia Kanij

Laatst liep ik door een van de straten van de Raadsherenbuurt; hier werd onmiskenbaar verbouwd. Er stond een enorme oranje puincontainer op de stoep. De voortuin werd voor het overvloedige puin benut. Oorverdovend lawaai schalmde uit de gesloten ramen op de eerste verdieping. Ook de typische bouwgeur baande zich een weg naar buiten.

Ik versnelde mijn pas maar, terwijl de vele associaties met ons eigen verbouwing met mij mee hobbelden.

We hadden een prima woning in de historische binnenstad van Leiden. Vanuit onze woonkamer keken wij op de Hooglandse Kerk. Vanaf de zolderkamer konden wij de kantelen van de Burcht bewonderen. Maar ja, het derde kind was in aantocht en een wat ruimer huis mét

tuin dat moest er toch maar eens van komen.

Zoals meerdere woningzoekenden in Leiden hadden wij ons oog laten vallen op de Raadsherenbuurt. Na een flink aantal huizen in deze buurt bezocht te hebben (meer saillante details wellicht geschikt voor een ander themanummer) viel de keus op een huis 'met potentie'. Er was veel achterstallig onderhoud - dit werd ook bevestigd door een technisch rapport - maar dat was voor ons juist de ultieme uitdaging.

Daags na het kopen van het huis zijn we met een aannemer de verbouwing gaan bespreken, de aannemer zou 1 oktober 2000 beginnen. Er moest veel gebeuren: de electra moest worden gemoderniseerd, er moest elektrische verwarming in het huis komen. Ook was er het plan van een doorbraak tussen keuken en achterkamer, vergezeld met een nieuwe keuken. Op de eerste verdieping achter zou er ook uitgebouwd worden, daar moest een nieuwe badkamer komen etcetera. Het huis werd op 1 september 2000 opgeleverd. Wij zouden al enig voorwerk leveren.

Eind augustus werd Friso geboren; weer een gezonde knul! Daags na zijn geboorte kwam Nico naar boven. Ik was Friso zojuist aan het voeden. Wat schetst mijn verbazing, misschien wel mijn verbijstering: Nico hield een tweetal grafstenen in zijn armen... Neen, helemaal fout, het waren de granieten keukenbladen waar we nog een keus uit moesten maken. Aldus geschiedde. Drie weken later hadden we de eerste bezichtiging van ons eigen huis, dat gelukkig snel verkocht was en op 1 maart 2001 opgeleverd zou worden. We wisten dat het nieuwe huis asbest bevatte. Een bedrijf is bezig geweest dat te verwijderen. Op de eerste verdieping

bevond zich een voor- en een achterkamer, die van elkaar gescheiden werden door een originele kastenwand met een klein "kleedkamertje" erin. Na het weekend gingen we zoals vaker weer eens polshoogte nemen. In de tuin lag veel overtollig puin, dat niet meer in de oranje container paste. Tussen dat overtollig puin zagen we twee deuren liggen en meenden wij ook verder kastenmateriaal uit de eerste verdieping te herkennen. We snelden naar boven en betraden één grote ruimte; niks voorkamer, niks achterkamer. De opdracht was wel héél letterlijk opgevat.

Ook kregen we in december een telefoontje: de granieten vloer in de hal was aan het verzakken. Er was dus geen alternatief: er zou opnieuw beton gestort moeten worden.

Het was eind december toen we via loopplanken het huis konden betreden. Er waren ook zeker meevallers: de uitbouw aan de achterzijde vroeg om droog, vorstvrij weer. Het is in december één week uitstekend weer geweest, waardoor die verbouwing veel sneller dan gepland kon plaatsvinden. Ook de toeleveranciers van de keuken en badkamer hebben enorm meegewerkt.

De kleur van de keuken bleek een andere tint te hebben, dan wij ons bij de bestelling konden herinneren. Even heerste er wat opwinding, maar deze tint paste eigenlijk opperbest bij de rest. Eind februari 2001 konden wij over. Begin maart vierde Justus zijn derde verjaardag. Het bezoek zat in de achterkamer, terwijl in de voorkamer de houten vloer werd gelegd met alle geluiden, geuren en stofwolken van dien. Maar dat maakte allemaal niet uit; we woonden in ons paleissie en tot nu toe bevalt ons dat alle vijf nog opperbest.

Verbouwingsperikelen

Jeroen Hiemstra en Erna Koekenberg

2 Juli van het vorig jaar hebben wij 'De Fagelstaat' gekocht. Een van de kenmerkende dingen uit de omschrijving van het huis was "dient gemoderniseerd te worden".

Voor ons gaf dit nu juist de doorslag. Alle originele details zijn bewaard gebleven, waaronder de kamer-en-suite. Verder is er niet verbouwd aan het huis waardoor we gelukkig niet voor (onaangename) verrassingen zijn komen te staan.

Na een maand moed te hebben verzameld op vakantie in de V.S. zijn we in september écht gestart met De Verbouwing.

In verband met de brandveiligheid hebben we alle – op riet gestucte - plafonds, behalve die in de woonkamer, er uit gehaald. Verder moest de elektriciteit worden vernieuwd, moest er een cv-installatie worden aangelegd en moest er isolatie en dubbel glas worden aangebracht.

Op een gegeven moment zei de aannemer "wat hebben jullie nu eigenlijk gekocht, jullie slopen er alleen maar dingen uit". Het was bedoeld als grap, maar de moed zonk even in onze (werk)schoenen

Na twee volle containers uit het huis te hebben gehaald begon dan langzaam maar zeker weer de opbouw.

Groot voordeel is, vinden wij, dat we het huis geheel naar onze eigen wensen en smaak kunnen opbouwen en inrichten. Zo hebben we een doorbraak laten maken van de keuken naar de achterkamer en komt er een nieuwe keuken in. De badkamer hebben we verplaatst naar de kleine achterkamer (en dus ook vernieuwd). Bovendien komt er een tweede toilet naast de badkamer op de eerste verdieping. We hebben de trap naar zolder verplaatst naar 'boven' de trap die naar de eerste verdieping loopt. Hierdoor maken we beter gebruik van de ruimte en 'breekt' het trapgat de ruimte op zolder niet op (voor de liefhebber van een origineel

'traphekje' en een leuning naar de zolderverdieping - gratis af te halen). De zolder zelf hebben we verder helemaal geïsoleerd. Voorlopig laten we deze ruimte nog open (d.w.z. we maken er nog geen indeling).

Een gevelrestauratiebedrijf heeft scheuren in de achtergevel uitgehakt en opnieuw gevoegd. Enzovoort, enzovoort.

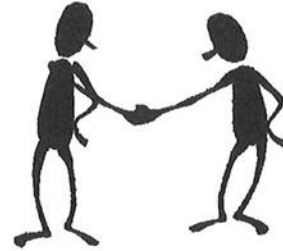
Verder volgen de dingen rondom het huis in het voorjaar en zomer.

Zoals jullie wellicht hebben gezien doet de aannemer de constructieve dingen. De rest doen we met hulp van familie en vrienden. Wij zijn blij met hun helpende handen, want alleen hadden we het niet gered.

Medio maart verhuizen we van de binnenstad van Leiden naar de Raadsherenbuurt. Wij hebben er erg veel zin in en zien er dan ook erg naar uit!!

Groeten van de aanstaande nieuwe buurtbewoners van Fagelstraat 15.

Nieuwe bewoners

Zie hiervoor: op Fagelstraat 15 komen eind maart Jeroen Hiemstra en Erna Koekenberg wonen. Jeroen is fotograaf, komt oorspronkelijk uit Amsterdam, is lang in Azië geweest. Erna komt uit Twente en werkt bij een verzekeringsbedrijf in Den Haag. Zij wonen nu nog in een hofje in Leiden, van waaruit zij vanaf juli vorig jaar hun huis grondig aan het opknappen zijn.

Sinds 1 januari wonen Mechteld Hendriks en Martin Galavazi op Fagelstraat 47, nadat zij een maand eerder de sleutel gekregen hadden. Mechteld is belastingadviseur en Martin geoloog.

Al weer ruim een half jaar wonen Reinier Schut en Hedy Bottema en hun zoon Friso van 3 in onze buurt. Zij hebben een jaar of tien in de Professorenbuurt gewoond. Hun huis werd te klein. De zoektocht naar een groter huis in de stijl van de 30-er jaren, in een kindvriendelijke buurt met winkels in de omgeving leidde uiteindelijk tot de aankoop van het huis aan de Van Ledenberchstraat 4. Hedy en Reinier werken beiden in de it-sector in Amsterdam. Zij hebben reeds kennis gemaakt met onze website en ervaren dat de Raadsherenbuurt een gezellige buurt is. Ook hebben zij kunnen kennismaken met de wateroverlast die af en toe de kop opsteekt.

Op 28 februari zijn op Fagelstraat 2 vier nieuwe bewoners neergestreken: Reinoud Veenhof, Marian Klamer en hun dochter Rinje (4 jaar) en zoon Jan (9 maanden), afkomstig uit De Kwakel bij Uithoorn.

Reinoud is geoloog en werkt in Den Haag bij een oliebedrijf dat gas zoekt in de Noordzee. Marian is taalkundige en richt zich aan de Universiteit Leiden op de taalaspecten van Oost-Indonesië.

Alweer een jaar geleden kwamen Nico van Hemert, Saskia Kanij en hun drie kinderen wonen op Rijnsburgerweg, zie hun verhaal in deze Raadsheer.

Wij wensen hen allen een langdurig en aangenaam verblijf in de Raadsherenbuurt!

Vertrokken

De familie Brouwers van Fagelstraat 2 is in februari verhuisd naar de Geversstraat in Oegstgeest.

De familie Schermer Voest -Kramer, Fagelstraat 30, is eind februari verhuisd naar de Merenwijk in Leiden.

OVER ZONNESTROOM

Emily Groenewegen

Door de zonnestroomvereniging Zon & Licht werd ik geattendeerd op hun informatieve webpagina over duurzame energie en opwekking van zonnestroom. Enige informatie over dit onderwerp vind ik relevant voor dit nummer over verbouwen. Verder verwijs ik naar hun website als je denkt aan een zonnepaneel op je huis of een zonneboiler.

"waarom duurzame energie"

De overheid streeft naar 10% duurzame energieopwekking in 2020. Wij allemaal, inclusief de overheid, is ervan overtuigd dat we niet eindeloos door kunnen gaan met het verstoken van aardgas, aardolie en kolen om onze maatschappij van energie te voorzien. Luchtverontreiniging, zure regen, astma en broeikasgassen zijn het gevolg, en het milieu, onze gezondheid en die van onze kinderen krijgt het zwaar te verduren. Duurzame energie betekent inzet van wind, waterkracht, biomassa, aardwarmte en.... de zon.

Wat kunnen wij met ons eigen huishouden doen aan duurzame energie? Natuurlijk kopen we allemaal al groene stroom, maar hiermee zijn uw mogelijkheden lang niet uitgeput. U kunt zelf duurzame energie opwekken met behulp van de zon. Elektrische stroom en warm water opgewekt met zonneshijn. Schoner, duurzamer en groener bestaat niet. En u hoeft er geen comfort voor in te leveren. Integendeel.

Vergeet kernenergie. Kernstroom is niet goedkoop en niet bepaald duurzaam want hele generaties worden opgescheept met levensgevaarlijk radioactief afval. Er is een hele kleine

kans dat kernenergiecentrales ontploffen. De centrale van Tsernobyel ontplofte in 1986.

Wist u dat in West-Nederland de zon gemiddeld 1560 uur per jaar schijnt? Dit is genoeg zonneshijn om ons allemaal van elektriciteit en warm water te voorzien. Gratis energie! Alleen het omzetten van zonnestraling in bruikbare energie voor ons huishouden vraagt kostbare investeringen.

Als u zonnestroompanelen op het dak laat plaatsen, kunt u pakweg 20% van uw elektriciteitsverbruik uit eigen productie dekken. Dit scheelt u (minstens) 10 Euro per maand op uw elektriciteitsrekening, want 1 kWh kost 18 Eurocent. Groenere stroom dan uw eigen stroom bestaat er niet. En vergeet ook niet dat 1 kilowattuur zelf opgewekte stroom ongeveer 600 gram kooldioxide uitstoot scheelt.

Als u een zonneboiler op het dak laat plaatsen, kunt u op jaarbasis zo'n 400 tot 500 kubieke meter aardgas besparen. Dit staat gelijk aan 200 Euro per jaar. Elke kubieke meter aardgas bespaard scheelt meteen ook 1770 gram kooldioxide.

Zon & Licht is een vereniging van en voor mensen in Leiden en omstreken die warm lopen voor zonne-energie. Wij willen het gebruik van duurzame energie, i.c. zonne-energie stimuleren.

De zonnestroomvereniging Leiden & Rijnland is in 1999 opgericht. Dik

Wansink is de voorzitter, Jacques de Coo is secretaris, George Bos doet de financiën; Ineke de Vries, Margje Vlasveld zijn bestuursleden. Floris Wouterlood is webmaster van De website www.zon-licht.org, de site van de zonnestroomvereniging Leiden en Rijnland, Zon & Licht.

Nieuwbouw Diaconessenhuis

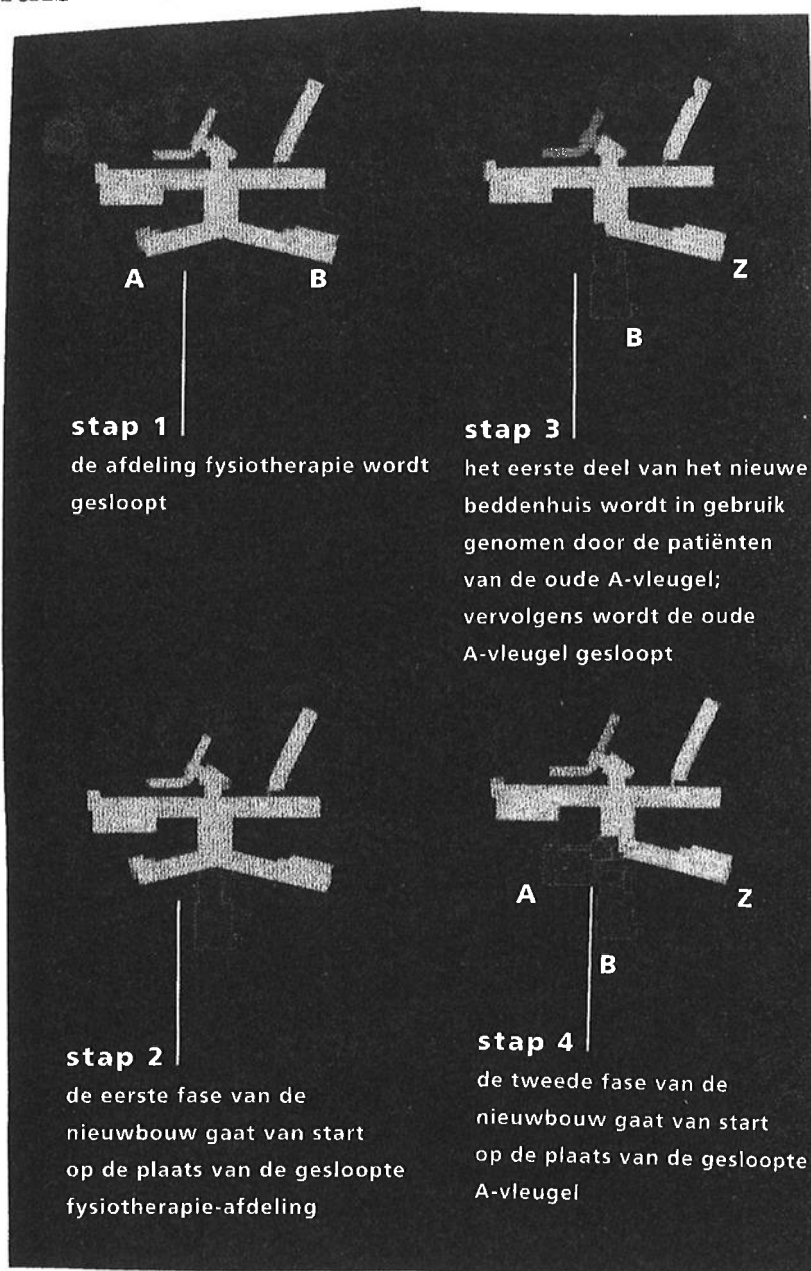
Maarten Tacoma, Ruth Zuilhof

Het is natuurlijk niemand ontgaan dat er alweer sinds enige jaren een ingrijpende uitbreiding van het ziekenhuis gaande is. In september 1999 werd gestart met de bouw van een nieuwe vleugel, en begin vorig jaar zijn de eerste patiënten verhuisd naar het eerste deel van dit nieuwe beddenhuis. Na de sloop van de oude A-vleugel gaat de nieuwbouw op deze plaats verder, en zal in de loop van de komende tijd het tweede deel van de nieuwe vleugel in gebruik worden genomen. Al met al een complexe onderneming die gepaard gaat met enige reorganisaties binnen het ziekenhuis.

Als eerste is de afdeling IC/CCU (hartbewaking en intensive care) verhuisd, en wordt de capaciteit van deze afdeling uitgebreid, ook met de nieuwste apparatuur, waarmee deze high-tech afdeling het hart van het ziekenhuis wordt.

De nieuwe verpleegafdelingen zijn zo ingedeeld dat de patiëntenkamers rond een centrale middenkern met medicijn-, linnenkamers, etc. liggen.

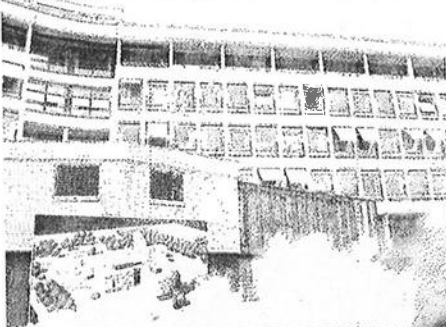
Alle patiënten krijgen de beschikking over een televisie, en grote ramen moeten zorgen voor ruim uitzicht naar buiten. Er is veel aan een harmonieuze

combinatie van aankleding, kleur en lichtinval.
(Informatie: "Present/Press Diaconessenhuis Leiden – Van rups tot vlinder II")

startschot nieuwbouw september 1999

beton vlechten en storten

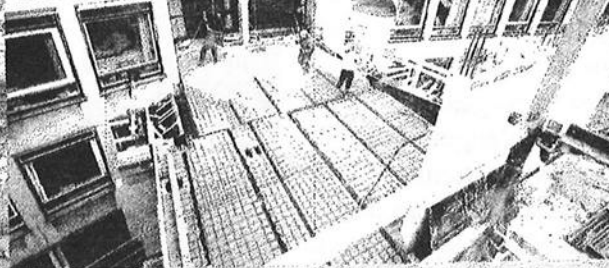
contouren zichtbaar

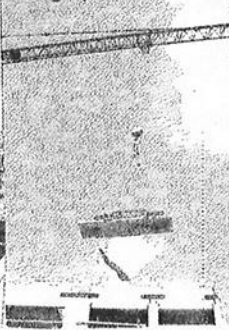
sloop fysiotherapie

verbinding maken

'hoogtepunt'

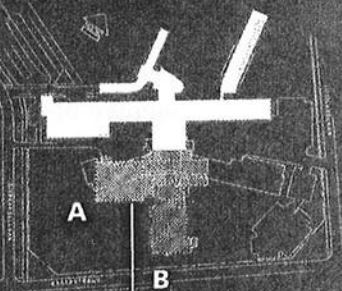

'11-01-2001' verhuizen

stap 5

het tweede deel van het nieuwe beddenhuis wordt in gebruik genomen door de patiënten van de oude Z-vleugel; vervolgens wordt de oude Z-vleugel gesloopt

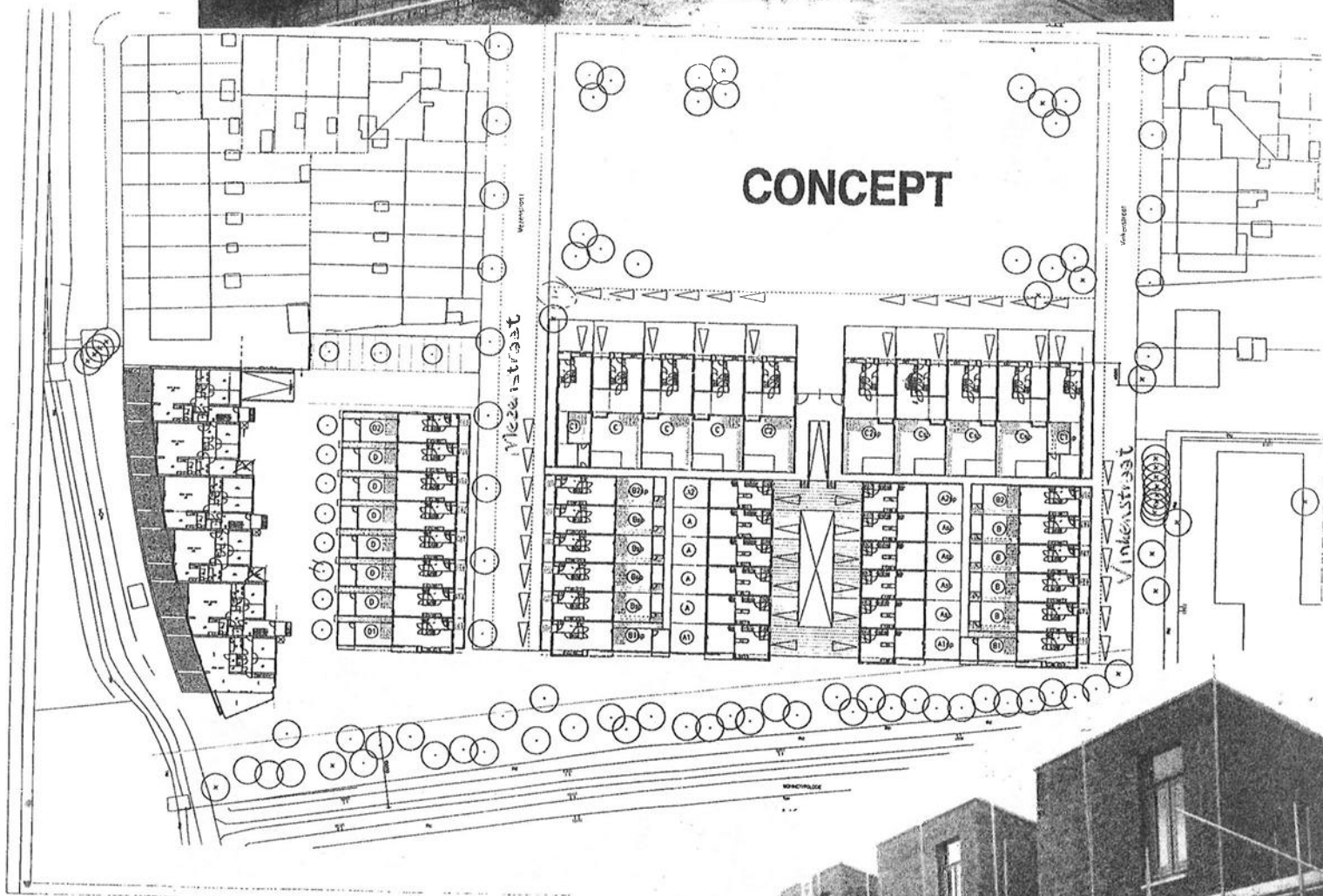
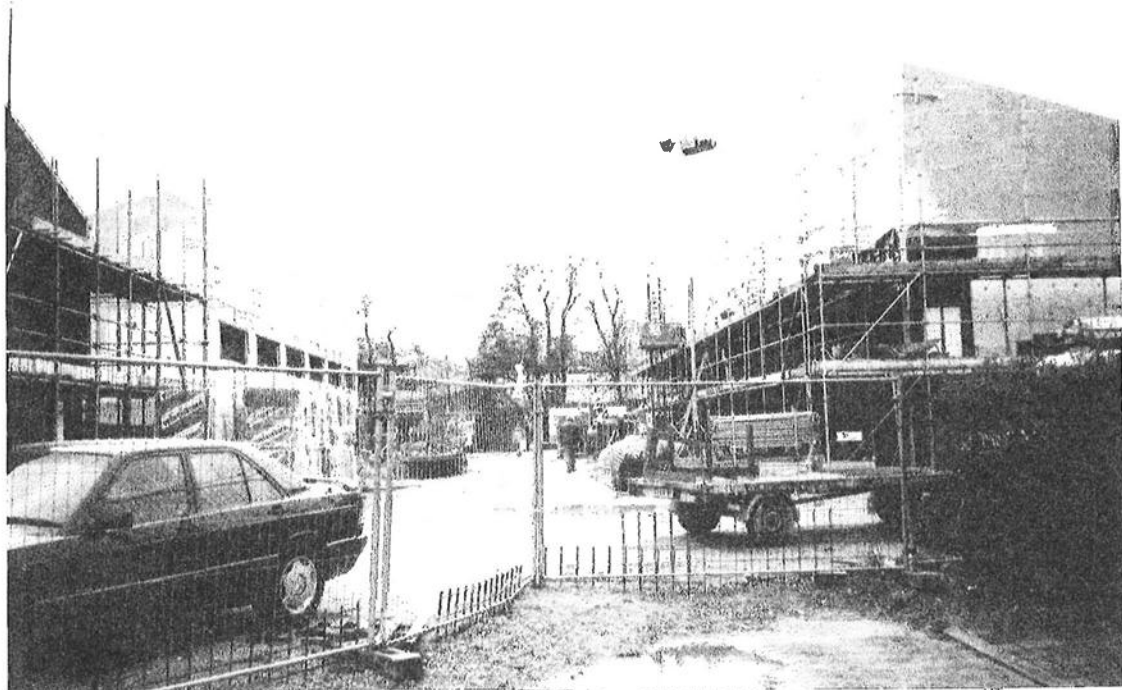
stap 6

definitieve aansluiting van het nieuwe beddenhuis

Nieuwbouw Vogelwijk

In de vorige Raadsheer werd al uitvoerig ingegaan op de bouwplannen van het Park Vogelenwijk, zoals de nieuwbouw heet. Deze vordert gestaag. Bijgaande tekeningen uit de brochure en recente foto's illustreren dit.

In totaal zullen er 60 woningen komen: 10 parkvilla's, 20 parkwoningen, 12 hofwoningen en 18 appartementen. De woningen en appartementen "onderscheiden zich door een schitterende architectuur", aldus de brochure van Proper-Stok te Rotterdam.

Sint op bezoek in de Raadsherenbuurt

Het ligt alweer achter ons, en Sint is allang weer vertrokken, maar het was een leuke middag, en een traditie die het waard is in stand gehouden te worden:

Op zondagmiddag 2 december werden Sint en z'n pieten gastvrij opgewacht in het huis van de familie Van Hemert aan de Rijnsburgerweg. Zo'n tien ouders met vijftien kinderen wachtten hen daar al op in de gezellige, lichte woonkamer waar accordeonmuziek klonk. Met de neuzen tegen de ramen werd gespeurd of hij al in aantocht was! De Sint en zijn gevolg liep een keer de deur voorbij, maar uiteindelijk kwam hij dan toch!

Sinterklaas had deze keer wel drie pieten bij zich die veel van de kinderen wisten en Sint daarin bijstonden. Eén voor één werden de kinderen bij de Goedheiligman geroepen, die steevast graag een Sinterklaasliedje hoorde. Samen met Cornelia op accordeon werd dan aan dit verzoek gehoor gegeven. Tussendoor dansten de pieten vrolijk met de kinderen in het rond.

Héél geslaagd!

Els Roelofs

PRIKBORD

Advertentie:

OPPAS GEZOCHT

Wij zijn op zoek naar een leuke, creatieve oppas m.n. in de avonduren voor onze 3 jongens (5,4 en 1,5 jaar). Heb je zin? Bel dan even Saskia Kanij , 5120584

Van de website:

Op 2002-02-10 plaatste Harinck het volgende bericht:

af te halen: stel originele balkondeuren (8 ruitjes per deur) in redelijke staat

adres: Hogerbeetsstraat 1

e-mail: bharinck@wxs.nl

Doe-het-zelf, verbouwen

●Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 515 47 69. Contactpersoon voor o.a. informatie onderhoud van huis; uitwisselen van gereedschap, informatie over verbouwen.

Gelezen in het blad van Artsen zonder grenzen: **OUD PAPIER**

Buurtvereniging Raadsherenbuurt uit-
Leiden zamelde oud papier in. Het geld dat
zij hiervoor kregen, € 182,24 , hebben ze
gedoneerd aan Artsen zonder Grenzen.

Inhoud

Van de redactie	blz 2
Van het bestuur: Commissie LAG	blz 3
Estafette-column: paleis 't Loo	blz 4
De geboorte van de Raadsherenbuurt	blz 5
Het vergunningenstelsel	blz 7
Sanitaire perikelen	blz 8
De beerput	blz 9
Het tweede leven van een deur	blz 11
Verbouwen met aandacht voor milieu en stijl	blz 12
Ons paleissie	blz 13
Verbouwingsperikelen	blz 15
Nieuwe bewoners	blz 17
Over zonnestroom	blz 18
Nieuwbouw Diaconessenhuis	blz 19
Nieuwbouw Vogelwijk	blz 20
Sint op bezoek in de Raadsherenbuurt	blz 22
Prikbord	blz 23
Lopend buffet	blz 24

Lopend buffet op zaterdag 8 juni 2002

Een aantal buurtgenoten lijkt het aardig om eens van elkaars culinaire bekwaamheden kennis te nemen.

We stellen ons voor om in vier 'huizen' een compleet diner bij elkaar te genieten, bv. bij de één de drankjes en (kleine) hapjes vooraf, bij de volgende het voorgerecht, bij de derde het hoofdgerecht en bij de laatste het dessert met koffie of thee.

Alle 'huizen' kunnen meedoen.

Om niet alle gerechten uit alle culturen door elkaar te eten, stellen wij voor om het eerste Raadsheren-'lopend buffet' een **Italiaans** karakter te geven

Geïnteresseerden verzoeken wij contact op te nemen met Ineke Rietveld of Rianne Boonstra.

Zoudt u ons kunnen informeren of u voorkeur hebt om te zorgen voor:

Borrel vooraf
koffie/thee

Voorgerecht

Hoofdgerecht

Nagerecht +

a-----

b-----

c-----

d-----

Gaarne vermelden wat u NIET kunt eten, b.v. geen vlees, geen vis, geen kip, geen zout o.i.d.

MEEDOEN - JA!!!! Gaarne inleveren **Vòòr 20 mei 2002.**

Daarna maken we een indeling waarin we zoveel mogelijk rekening zullen houden met de voorkeuren voor een door u te verzorgen 'gang' van het diner.

Ineke Rietveld, Fagelstraat 31, tel. 517 31 45

Rianne Boonstra, Fagelstraat 16, tel. 515 71 35

Uitwisseling met Oxford UK

Leiden en de stad Oxford in Engeland hebben al een jarenlange stedenband. Er is ook al vele jaren een traditie in uitwisseling op het gebied van cultuur, sport en recreatie.

In het zuiden van Oxford ligt een buurt die in veel opzichten op de Raadsheerbuurt lijkt: ongeveer 250 gezinnen, sociaal betrokken op elkaar, oud en jong, over het algemeen goed opgeleide bewoners en een actieve buurtvereniging (de Divinity Road and Residents Association, DRARA). Een klein deel van de buurtbewoners heeft roots in de voormalige Engelse koloniën, wat extra kleur en vrolijkheid geeft aan deze buurt.

Rianne Boonstra heeft een vriendin in Oxford die actief is binnen de DRARA. Hier is de gedachte ontstaan om komen tot een buurtuitwisseling tussen deze twee buurtverenigingen. Het bestuur van de Raadsheerbuurt vindt dit een uitstekend idee en is van plan om kennis te gaan maken met het bestuur van de DRARA om te kijken wat mogelijk is. Voordat we dat doen willen we eerst wat informatie van jullie:

- wie heeft andere relevante contacten in Oxford?
- wie wil assisteren bij het opbouwen van dit contact?

Graag jullie reactie bij één van ons of reageer via de website van de Raadsheer.

Rianne Boonstra (071-5157135)

Nico van Hemert (071-5120584)

